

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 11. Dari diuitias, & auferri bonis æquè ac malis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

Luc. 12.
19.

tant, cùm dicunt animæ suæ: *Anima habes multa bona posita in annos plurimos: requiesce, comede, bibe, epulare, tolluntur, rapinis suis non fruuntur; & ad supplicia luenda rapiuntur. Quid quòd neque ciues, neque opifices, neque coloni semper opibus suis digni sunt, quas per artes malas, per fraudes, per mendacia, per furta, acquisierunt? Nonnè iustus est Deus, si malè parua malè perdat? si hostibus suis hostes immutat? si ignes accendat & incendia suscitet? si aquas congreget & diluua explicet? si procellas multiplicet & naufragia procreet? Si muscas, si erucas, si locustas producat, & omnia vastet? deniq; si grandine fatalata boumq; labores percutiat? hostes suos in his omnibus percutit; auaritiã plectit, docetq; , beatam vitam, in auro & argento non reponendam. Deniq; qui sæpe immiti cahinno mendicos irriferunt, aut à se vacuos dimiserunt, iustissimâ Numinis sententiã incidunt in paupertatem, vt & ipsi riu-*

Pro. 14.
19. *sum ac sarcasmm experiantur, iuxta illud: Iacebunt mali ante bonos: & impij ante portas iustorum.*

§. XI.

Dari diuitias, & auferri bonis equè ac malis.
Hat

Hæc cum ita sint, neq; habent causam
vt diuitias appetant, qui non habent; ne-
que vt defleant, qui amiserunt. Dei enim
nutu & acquiruntur, & amittuntur. Itaque
omnia ista nobis accedant, non hereant: vt si auferantur, sine vlla nostri laceratione discedant. Utamur illis, non gloriemur, & utamur parcè tamquam depositis apud nos; quæ si repetantur, sine dolore dimittamus. Non enim malis tantùm bona hæc auferuntur, aut dantur; sed etiam bonis. Vnde & supplicium aliquando, & beneficium est, amittere; sicut pœna vel præmium, adipisci. Nemo igitur, si spoliatur, iudicari debet, quasi meruisset spoliari. *Alia sunt dona quæ dat Deus & inimicis suis, ait D. Augustinus, alia quæ non seruat nisi amicis suis. Quæ sunt dona, quæ dat inimicis suis? Ea quæ numeravi.* Non enim soli boni plenas habent domos rebus necessarijs; aut soli boni vel salui facti sunt, vel ab aegritudine conualescunt, aut soli boni filios habent, soli boni pecuniã, soli boni cetera apta huic vite temporali atque transeunti. Habent hæc & mali, & aliquando desunt bonis, sed desunt & malis, & plerumq; istis magis quàm illis, aliquando illis potiùs abundant. *Permixta ista temporalia Deus esse voluit, quia si bonis so-*

Senece.
ep. 81.

S. Augusti-
stin. in
Psal. 66.

lis ea daret, putarent & mali propter hac colendum Deum. Rursus si ea solis malis daret, timerent boni infirmi conuerti, ne ista illis fore deessent. Est enim adhuc anima infirma nimis capax regni Dei, nutrire illam debet Deus agricola noster. Et paulò post. Propterea dilectissimi, ut dicere cœperam, si solis bonis darentur ista, omnes propter hac accipienda uellent conuerti ad Deum. Rursus si solis malis darentur, timerent infirmi, ne cùm conuerterentur, amitterent, quod soli mali haberent. Permittuntur data sunt, bonis & malis. Rursus si solis auferrentur, idem ille timor esset infirmorum, ne conuerterentur ad Deum. Rursus si solis malis auferrentur, ipsa sola poena putaretur qua mali plectuntur. Quòd ergo dat ea bonis, consolatur itinerantes: quòd dat ea & malis, admonet bonos, ut alia desiderent, quae non habent cum malis communia. Rursus bonis auferit ea quando uult, ut interrogent se de suis uiribus: & inueniant se qui forte latebant se, utrum iam possint dicere; Dominus dedit, Dominus abstulit, sicut domino placuit, ita factum esse, sit nomen domini benedictum, &c. Quemadmodum igitur qui diuitias amisit, existimare debet, eas in manu Dei fuisse, qui dum subtraxit data, non subtraxit datorem, sed vel ea subtra-

subtrahit, quæ ipse calcabat, vel quæ præ-
posterè adorabat; ita quisquis videt alterum
ad inopiam redactum, non illicò iudicare
debet, id eum suis peccatis meruisse. Spolia-
tus est & Iob: num meruit spoliari? Nequa-
quam, sed spoliatus est, vt virtutibus ditior
fieret. Ita & de alio, & nisi tibi malè con-
scijs es, etiam de te ipso cogita. *Arca exi-* S. Augusti
nanita est auro, cor plenum est fide. Foris pau- loc. cit,
per es, sed intus diues es. Diuitias tecum por-
tas, quas non amitteres, etiamsi de naufragio
nudus exires.

CAPVT VII.

Ipsa Vitia diuitijs pariter, & diuitibus ob-
esse: ac proinde vel hinc opes, tamquam
spinas & laqueos, habendas, immò
abijciendas esse.

§. I.

Superbia auaritia amica, & inimica.

Nterim verum est, auaritiam aua-
ritiæ ob stare; vsq; adeò non mo-
dò reliqua illi vitia aduersantur,
verùm etiam ipsa se ipsam affligit, dum me-
retur mœsta perdere, quod iniquè corrasit.
Vt autem plures habeat tortores, omnia

L 3

ferè